

KELLY SCHACHT
The Smuggler's Outfit

29 februari – 4 mei 2013

Voor haar eerste solotentoonstelling in de galerie neemt de Belgische kunstenaar Kelly Schacht, recentste laureaat van de Prijs Jonge Belgische Schilderkunst, het gelijkvloers en de ruimte achteraan in met nieuwe werken. Werken die enerzijds haar bevraging omtrent de notie fictie verdiepen en anderzijds de tentoonstellingsruimte bevragen als ruimte voor interactie en relatie tussen haar werken. De personages die zij 'activeert' maken al jaren deel uit van haar universum en zijn onopvallend aanwezig doorheen de tentoonstelling. De kunstenaar vroeg een tiental performers – als personages die allen hebben bijgedragen tot de tentoonstelling zoals deze wordt gepresenteerd – om actief tussen te komen tijdens de vernissage. In de linkerzaal vinden we sporen van hun performance, of attributen die zij die avond droegen. Kelly Schacht heeft interesse voor taal als systeem van tekens en vroeg de personages op subtiële of zelfs bijzonder discrete wijze te communiceren. *The Storyteller, the Magician, the Ghostwriter* – om er slechts enkele op te noemen – blijven aanwezig in de expo ondanks hun klaarblijkelijke afwezigheid. Het was een uitdaging voor de kunstenaar om werken voor te stellen die niet enkel leven bij gratie van een voorbije gebeurtenis, maar ook nadien een autonoom leven ontwikkelen en zinvol blijven. Geen woord wordt luidop uitgesproken. Op zijn best hebben bepaalde personages zinnen gearticuleerd, zoals men kan zien in de 16mm film *Bonjour Madame. Je vous aime*, dat een directe referentie is naar de chronofotografie van Georges Demeny en uiteraard de stomme film. De interesse voor de ontleding van taal vinden we ook terug in de met steenkool geschreven zin *I wanted to draw the light out of the picture*, in *Silent Keys*, bestaand uit borden met sleutelzinnen uit de praktijk van de kunstenaar en in de 26 metalen typografische vraagtekenzetblokjes. Wie de tijd neemt om de werken te ontdekken, wordt als bezoeker in de positie van getuige geplaatst die het reële doorheen enigma's en vragen observeert, en die een vervormde omgeving waarneemt (*The Eyewitness' glasses*), die tevens ludiek is. Spel en het toeval zijn sterk aanwezig (oxo, zigzag, speelkaarten, elastieken). Kunstenaar met interesse voor het elliptische proces van de verhaalconstructie (ook terug te vinden in haar boek 'The Backstory', hier en daar in de ruimte in te kijken) maar ook voor het idee dat alles met alles verband houdt (de notie van elasticiteit is hier niet onschuldig), ontwikkelt zij haar verbeeldingswereld in een ruimte alsof ze een doos openvouwt: door het achterlaten van uitwisbare sporen op vloer en muur. Haar tentoonstelling in de galerie heeft wortels in haar installatie in de Gwangju biënnale van 2012, maar ze verdiept hier haar bedoeling om de bezoeker tegenover vele vragen te doen aanlopen. Wie is tenslotte de smokkelaar en wie zijn zijn medeplichtigen anders dan de bezoekers?